

NORGES HØYESTERETT

Den 14. februar 2020 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med dommerne Webster, Arntzen og Thyness i

HR-2020-378-U, (sak nr. 20-024641STR-HRET), straffesak, anke over kjennelse:

Påtalemyndigheten

(politiadvokat Ylva Helen Kvikstad)

mot

A

(advokat Ken Olav Warth)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over kjennelse om løslatelse fra varetektsfengsling.
- (2) Sør-Trøndelag tingrett avsa 6. februar 2020 kjennelse med slik slutning:

"A, født 00.00.1992, kan fortsatt holdes i varetektsfengsel inntil noe annet bestemmes av påtalemyndigheten eller retten, men ikke ut over 6. mars 2020."
- (3) A anket til lagmannsretten. Han bestred at det forelå gjentagelsesfare, og anførte også at fengsling utgjorde et uforholdsmessig inngrep.
- (4) Frostating lagmannsrett avsa 11. februar 2020 kjennelse med slik slutning:

"A løslates."
- (5) Lagmannsretten begrunnet kjennelsen med at gjentagelsesfaren var svekket, og med karakteren av de forholdene siktelsen gjaldt.
- (6) *Påtalemyndigheten* har anket til Høyesterett. Det anføres at lagmannsretten har vurdert fengslingsspørsmålene på grunnlag av en tidligere siktelse, som var mindre omfattende. Det er særlig påpekt at lagmannsrettens oppregning av forholdene A er siktet for, stemmer overens med den første siktelsen av 8. januar 2020, ikke den nye siktelsen av 4. februar 2020. Lagmannsrettens henvisning til "de straffbare forholdenes karakter" blir derfor for snever. Også vurderingen av gjentagelsesfaren er for snevert vurdert når den er gjort på bakgrunn av uriktig siktelse.
- (7) Påtalemyndigheten har nedlagt slik påstand:

"Frostatings lagmannsretts kjennelse av 11. februar 2020 i sak 20-022238SAK-FROS oppheves."

- (8) Påtalemyndigheten begjærte oppsettende virkning. A var på det tidspunktet imidlertid allerede løslatt, og lagmannsretten meddelte ved brev datert 12. februar 2020 at begjæringen derfor ikke ble tatt til følge.
- (9) A bestrider at kjennelsen lider av saksbehandlingsfeil som må lede til opphevelse. Han viser til at siktelsen av 4. februar 2020 ikke er omfattende endret, selv om det har blitt gjort omredigering, og inntatt to nye poster. Videre har han vist til at kravene til kjennelsesgrunner er mildere når avgjørelsen går ut på løslatelse.
- (10) A har nedlagt slik påstand:

"Anken forkastes."

- (11) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken er en videre anke over kjennelse, og at prøvningskompetansen er begrenset etter straffeprosessloven § 388. Anken gjelder saksbehandlingen, som ankeutvalget kan prøve.
- (12) Innledningsvis i lagmannsrettens kjennelse er det vist til samtlige punkter i to siktelser mot siktede, en av 8. januar 2020 og en av 4. februar 2020. Forholdene i den første siktelsen er inkorporert i siktelsen av 4. februar 2020, med unntak av et mindre forhold som er henlagt. Senere i begrunnelsen er imidlertid bare omstendighetene omfattet av den første siktelsen nevnt ved vurderingen av gjentakelsesfaren og forholdsmessigheten av fortsatt fengsling. Dette skaper usikkerhet med hensyn til om lagmannsretten har vurdert forholdsmessigheten og gjentakelsesfaren i lys av begge siktelsene.
- (13) Lagmannsretten har under henvisning til sin omgjøringskompetanse etter straffeprosessloven § 184 i skriv 12. februar 2020 forklart at anken har vært vurdert på bakgrunn av siktelsen 4. februar 2020, og at forholdsmessighetsvurderingen er basert på en totalvurdering av denne siktelsen. Det beklages samtidig at lagmannsrettens gjengivelse av de straffbare forholdene ikke fullt ut var i samsvar med den siktelsen, som i tillegg omfattet to overtredelser av § 157 første ledd, jf. andre ledd. Lagmannsretten utdyper også gjentakelsesfarevurderingen: Den anser ikke at det er gjentakelsesfare hva gjelder voldsutøvelse, derimot for trusler og plagsom opptreden. Dokumentet er undertegnet av de tre dommerne som fattet kjennelsen.
- (14) Kjennelser om fengsling eller løslatelse kan omgjøres, jf. straffeprosessloven § 184 femte ledd. Det følger av høyesterettspraksis at der lagmannsretten har kompetanse til å omgjøre sin egen avgjørelse, kan det ved vurderingen av en anke ses hen til ytterligere begrunnelser for hvorfor lagmannsretten ikke omgjør sin avgjørelse, jf. HR-2010-1837-U og HR-2015-30-U.
- (15) I dette tilfellet avklarer lagmannsrettens skriv 12. februar 2020 at gjentakelsesfaren og forholdsmessigheten er vurdert opp mot siktelsen av 4. februar 2020. Kjennelsen er da ikke beheftet med saksbehandlingsfeil og anken blir å forkaste.
- (16) Avgjørelsen er enstemmig.

S L U T N I N G

Anken forkastes.

Wenche Elizabeth Arntzen
(sign.)

Bergljot Webster
(sign.)

Erik Thyness
(sign.)